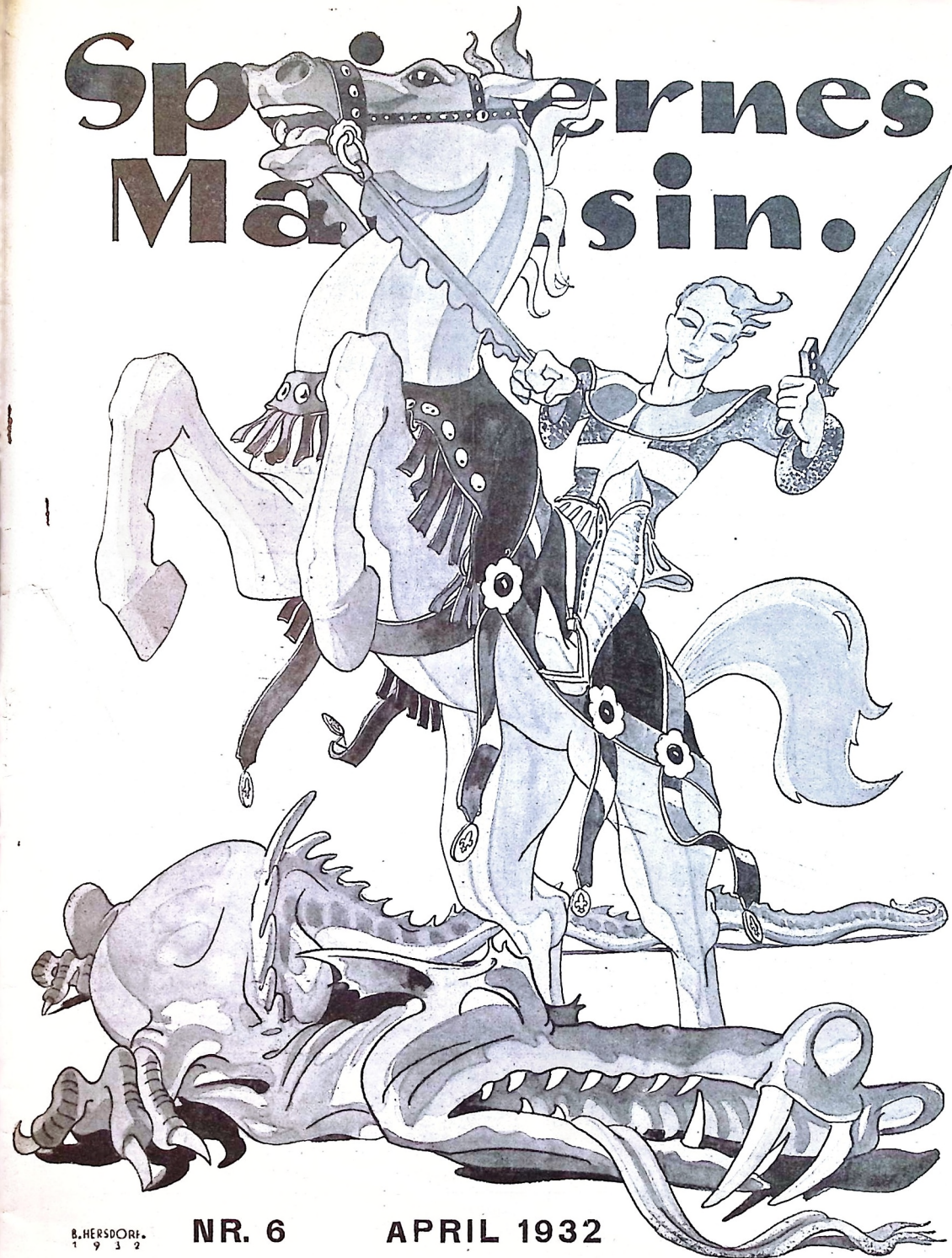

Spärernes Måsin.

Spejderhat

(reglementeret bedste Kvalitet) 5,00

Af Drengkorpsenes farveløse Graa udskiller Spejderuniformen sig som værende langt den fineste. Det er rigtig en Dragt for en rask Dreng, og det karakteristiske for den er Spejderhatten. Derfor bør enhver Spejder gaa med denne.

Lembekes
Friluftsudstyr A's

Nørreg. 15, K. - Byen 4986

Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark A/S

RAADHUSPLADSEN 65

(B. T.'s Ejendom)

KØBENHAVN V.

TELEFON CENTRAL 10.093 - 10.094

Komb. Hus- og Grundejerforsikring

(Ansvar, Vandskade, Rørskade, Stormskade,
Huslejetab ved Ildebrand.)

C. JACOBSEN's EFTFLG.

Nansensgade 73, v. Frederiksborgg. Tlf. Byen 7873.

Husflidsværktøj i største Udvalg.

Billigste Pris.

NØRREBROS

CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KORT

REKLAMER - - - KUVERTER

- UGE- & MAANEDSBLADE -

- SKEMATISKE ARBEJDER -

NORA 451

Spil Badminton i Gymnastiksalen.

Forlang

„SYKES“

engelske Badminton-
Artikler.

Salg til Private
direkte fra Fabrik.

Guld-, Sølv- & Tinvarer

Ægte og uægte Bronzevarer
efter kunstnerbeskyttede Modeller.

W. GREEN, Sølvsmed,
Kobmagergade 25-27, 2. Sal.

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar u d e n Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

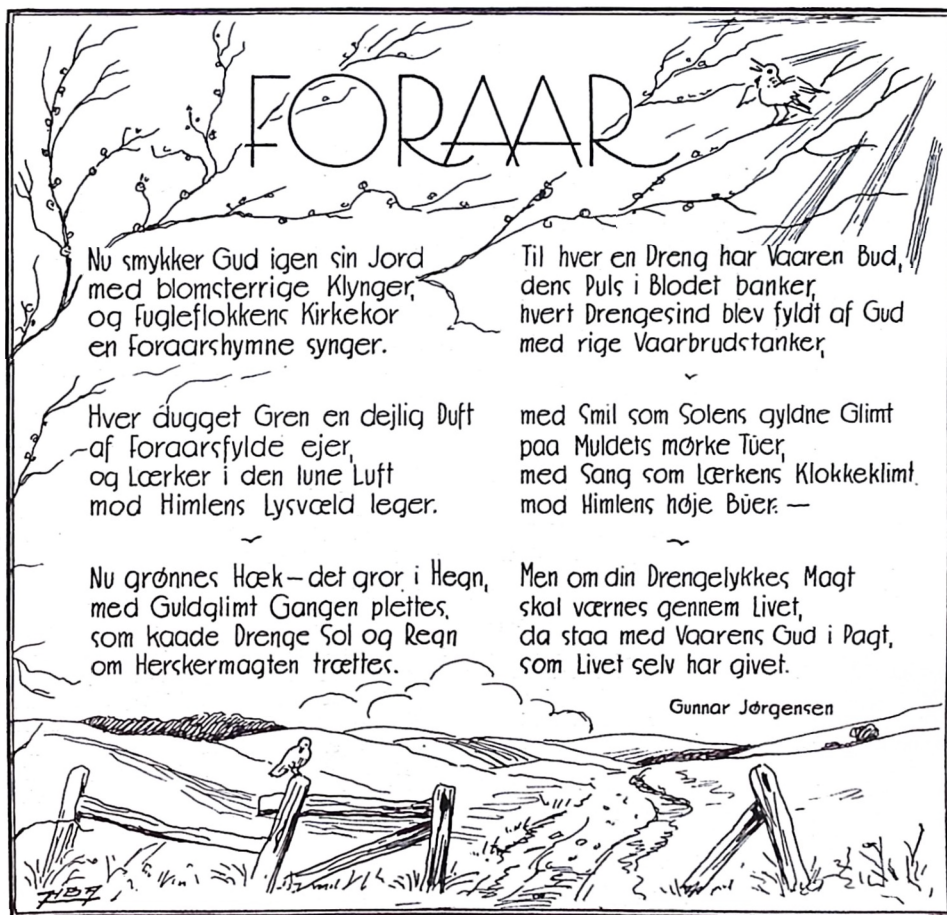
SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

16. AARG.

APRIL

1932

FORAAR

Nu smykker Gud igen sin Jord
med blomsterrige Klynger,
og Fugleflokkens Kirkekor
en foraarshymne synger.

Hver dugget Gren en dejlig Duft
af Foraarsfylde ejer,
og Lærker i den lune Luft
mod Himlens Lysvæld leger.

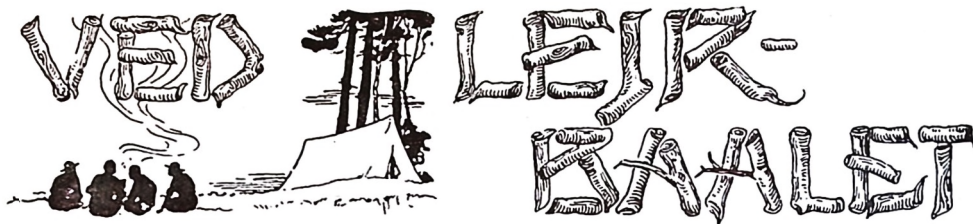
Nu grønnes Hæk—det gror i Hejn,
med Guldglimt Gangen plettes,
som kaade Drengs Sol og Regn
om Herskermagten trættes.

Til hver en Dreng har Vaaren Bud,
dens Puls i Blodet banker,
hvert Drengesind blev fyldt af Gud
med rige Vaarbrudstanker.

med Smil som Solens gyldne Glimt
paa Muldets mørke Tuer,
med Sang som Lærkens Klokkeklimt
mod Himlens høje Buer. —

Men om din Drengelykkes Magt
skal værnes gennem Livet,
da staa med Vaarens Gud i Pagt,
som Livet selv har givet.

Gunnar Jørgensen

B.-P. taler i Radioen.

Den 23. April vil vi sikkert komme til at høre Baden-Powells Stemme i Radioen, idet Stats-radiofonien har ordnet en Transmission til de nordiske Lande.

Verdensspejderchefen udsender et Budskab til Nordens Spejdere om Aftenen, antagelig mellem 7½ og 8, — og de af jer, som ligger Lejr, bør søge at oprette en Modtagerstation, saaledes at I kan høre vor gamle Førers Stemme ved Lejrbaalet.

Naturen.

Jens Hvass har nu skrevet en Række Artikler om en Mængde af de Ting, som Spejdere kan interessere sig for, naar de færdes i Mark og Skov. Jeg haaber, at de har virket med til, at I søger at forstaa mere og mere af alt det vidunderlige, der møder os, naar vi drager ud i Naturen. Jo mere, man forstaa og kender af det, man ser, des mere Glæde har man af det.

Nu er det Foraar, og en herligere Tid for en Natursker findes ikke. Har I hørt Trækfuglenes Sus om Natten? Det, der mere end noget andet forjætter Sommeren. Har I hørt Droslen, har I set Haslens Blomster, har I mødt den første Sommerfugl?

Prøv at lave en lille Naturdagbog, hvor I noterer ned, naar I første Gang ser de forskellige Foraarstegn. Det er morsomt at sammenligne sine iagttagelser de forskellige Aar. Véd I, at Solsorten sang i en Villahave i København d. 22. Januar i Aar, — altsaa inden det for Alvor blev Vinter.

Paa Ulvesiden i dette Nummer af Magasinet skriver Aage Jørgensen om at presse Planter. Det er ikke alene Ulveungerne, der kan have Glæde af at lave en Plantesamling. Prøv i dette Foraar at anlægge et Herbarium. Det koster ikke mange Penge, og det vil give jer en Masse Fornøjelse.

De første 50 Blomster faar man meget let, men derefter er det lidt vanskeligere, hvilket betyder, at man føler noget af Jægerens Spænding og Glæde ved at gøre et Bytte.

Noget, der ogsaa altid er meget morsomt, er at tage nogle Frøæg, Guldmedaljarver o. lign.

hjem og iagttage deres Udvikling i et Akvarium. Men glem ikke at sætte Dyrene i Frihed igen, naar I har fulgt Forvandlingen.

God Jagt!

Søspejderne.

Fra den 1. April ophæves Søspejderdivisionen, og Søspejdertroppene indtræder i de Divisioner, hvor de ifølge deres Beliggenhed hører hjemme.

Jeg haaber oprigtigt, at det maa blive til Lykke og Fremgang for den danske Søspejderbevægelse.

St. Georgsdagen.

Der er atter gaaet et Aar, og den 23. April vil alle Spejdere Verden over, som de har gjort det i mere end 20 Aar, staa opstillet til Parade for at høre St. Georgsbudskabet og for at gentage deres Spejderløfte.

Et af mine stærkeste Spejderminder er en saadan Parade, hvor jeg som 14-aarig Dreng sammen med mine Kammerater aflagde Løftet ude i Skoven. Det var om Aftenen, Baalet lyste paa de mørke Stammer, og Anemonerne stod som Tusinder af smaa hvide Prikker. Der var ingen andre Mennesker end vi 8 Drengene, og vi følte Naturens Storhed og Ensomhed. Jeg véd, at det, vi lovede hin Aften, betød noget for os. Ikke alene i Aaret inden næste St. Georgsdag, men for hele Livet. —

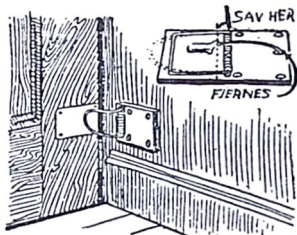
Jeg vil raade jer til, hvis I paa nogen Maade kan det, at holde St. Georgsparaden ude i Naturen i Stedet for i Tropslokalet. Og tænk saa ærligt over, hvad det Løfte, I aflægger, betyder. Vi taler ikke til daglig saa meget om Spejderloven og Spejderløftet, men ikke desto mindre er det de to Ting, der gør os til Spejdere, til Medlemmer af det store, verdensomspændende Broderskab, der har valgt St. Georg som sit Forbillede. — Ærlighed, Renhed og Mod er de Idealer, som alle Spejdere over hele Jorden kæmper for. Gid I, der nu lover at ville gøre jert bedste for at kæmpe denne Kamp, maa fange Sejrr. Det er nemlig Mænd med de Idealer, Danmark har Brug for.

Altynuligmanden

En Dørlukker

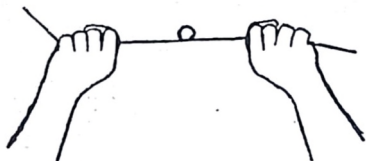
kan fremstilles af en gammel, ikke alt for lille Musefælde. Som Tegningen viser, saves den Del

af Fælden, hvor Maddingen normalt er anbragt, af, og den anden Del skrues fast paa Væggen, saaledes at Fjederen naar over til Døren. For at Fjederen ikke skal ødelægge Døren, er der paa denne slaaet et lille Stykke Blik, som Fjederen kan glide paa.

Det er et møjsommeligt Arbejde

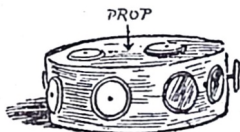
at faa et Stykke Staaltraad over, hvis du ikke

har en Tang. Prøv dog engang paa følgende Maade, som gør det lettere: Lav et Øje paa Staaltraaden og træk saa stærkt som muligt i begge Traadens Ender. Ret derefter Traaden ud, og den vil brække.

Hvorledes opbevarer du Tegnestifter,

som du har benyttet eller finder? Har du ingen Æske til dem, skaf dig da et Stykke af en stor Prop og sæt dem fast deri.

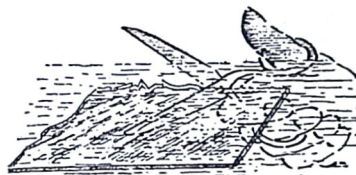
Kan du dette?

Her er nogle Smaaajob, som enhver Spejder bør kunne klare i sit Hjem: Vaske op, rede Seng, sy Knapper i, tænde op, stoppe Strømper, lave en

god Kop Kaffe eller The og dække Bord. Kan du det ikke, da maa du lære det omgaaende, og kan du det, da maa du huske, at en Spejder er nyttig og hjælpsom ogsaa — og ikke mindst — i sit Hjem.

Klippe Glas med en Saks.

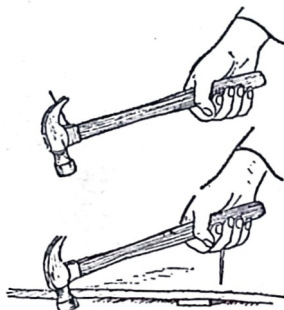
Hvis du har et Stykke Glas, der er ujævnt i Kanten, eller som du vil skære til til en Ramme,

saa prøv, hvis du ikke har en Diamant ved Haanden, at klare dig med en Saks. Hold Glasset under Vand, og du vil være i Stand til at beskære Glasset for det ene lille Hjørne efter det andet.

Slaa Søm i.

Det kan være vanskeligt at slaa Søm i, hvis det skal være paa et Sted, hvor man ikke kan holde Sømmet med den ene Haand, medens man

har Hammeren i den anden. Anbring da enten Sømmet paa Hammerhovedet som vist paa Tegningen, eller hold Sømmet mellem dine Fingre saaledes, at Sømmehovedet hviler mod Hammer skaftet. Du vil derved kunne faa Sømmet fæstnet nok til, at der kan hamres paa det.

OM SNIGNING

Efter Bogen „Training in Tracking“ af Gilcraft.

Hvad vil det sige at snige sig?

Det er Kunsten at nærme sig noget under Dækning eller i Stilhed — i videre Forstand at kunne bevæge sig temmelig hurtigt fra Sted til Sted uden at blive set eller hørt, medens man samtidig hører og ser alt omkring sig. Og det gælder om at kunne gøre det ikke alene, hvor der er god Dækning, men ogsaa hvor Dækningen er sparsom — eller slet ikke er der!

Før du kan dyrke Sporing for Alvor, maa du have lært det vigtigste om Snigning.

Der er tre vigtige Ting, som du, uden Hensyn til hvad du vil nærme dig usét, maa iagttage: Vindforholdene, Stilheden og at Farverne ikke virker afstikkende.

Naar du nærmer dig et levende Væsen, maa du mest muligt spørge for, at Baggrunden staar til dit Tøj. Og da du jo ikke kan forandre Baggrunden, maa du prøve at finde en bedre Baggrund. Endnu rigtigere er det dog i Forvejen at have afpasset sin Paaklædning efter Forholdene.

Dette er ikke saa svært, som man skulde tro, idet nemlig neutrale Farver smelter sammen med mange forskellige Farver i Naturen. Spejderuniformen er udmærket hertil.

En helt ensfarvet Dragt er hverken nødvendig eller tilraadelig; man gør nemlig klogt i at bryde Farven mest muligt, for at Skikkelsens Omrids ikke skal ses saa let paa Afstand.

*

Hvorledes skal man bevæge sig for ikke at blive set for meget?

Pas paa ikke at rage op over Horisonten! Elers bliver du snart opdaget. Det kan se ganske flot ud med Politistyrken paa Jagt efter Kvægtøve aftegnet som Silhuetter mod Nathimlen, men denne maleriske Virkning vil ikke hjælpe den paa Jagten efter Tyvene — tværtimod!

Har du noget paa dig, som kan skinne, saa pas paa, at Solen ikke falder i det. En Begynder i den ædle Idræt, Snigning, blev engang sendt ud paa en vigtig, hemmelig Rejse, og han havde i sin Oppakning en Økse uden Hylster. Denne Økse signalerede ved Solspejling hans Bevægelser til alle og enhver, før han nogensinde selv kunde faa Øje paa nogen.

Tror du at være opdaget, saa staa fuldstændig stille, til dit „Vildt“ vender Hovedet bort igen. Bevæg dig langsomt og lydløst i Dækning. Selv om du staar ganske udækket, er der ingen Grund til at blive nervøs, vel at mærke hvis din Klædedragt staar nogenlunde til Baggrunden, og

du bliver staaende ganske stille, „stivner“, som det hedder. Hvis du pludselig forsvinder, vil du vække Mistanke og muligvis stor Opstandelse.

Brug enhver Form for Dækning; selv let bølget Terræn er ofte tilstrækkeligt til at skjule dig, hvis du lægger dig fladt ned og kravler. Paa den anden Side bør du ikke finde det under din Værdighed at gaa en Omvej, hvis det er fordelagtigere.

*

Arbejder du dig frem mellem Buske eller i Underskov, saa mas ikke igennem Smaabuskene, men bøj dem til Side med Haanden. Det tager lidt længere Tid, men er Ulejligheden værd. Engang paa en Leopardjagt havde Jægeren et elendigt Gevær, som var i høj Grad drilagtigt og tvang ham til at komme Rovdyret paa meget nært Hold, — hvis han skulde have nogen Chance for at ramme. Han havde været heldig og var kommet nogenlunde tæt paa, da hans Tjener, der var et Par Skridt bagved, brasede gennem lidt tæt Buskads. Og væk var Leoparden!

Dine Ører er en meget vigtig Del af Udrustningen. Naar du staar stille for at lytte, pas saa paa, at Solen ikke skinner paa nogen Del af dit Legeme. Saa vil din mindste Bevægelse tiltrække Opmærksomhed. Det er hele Katteracen klar over. En Leopard, der jager i Maaneskin, vil f. Eks. uvægerlig standse i Skyggen af en Busk, naar den skal gøre lagtagelser. Dens Dragt er ogsaa særlig hensigtsmæssig hertil.

Undgaa i Almindelighed at have Solen i Ansigtet, naar du forfølger, ganske særlig, hvis Solen staar lavt. Det er vanskeligt at faa et godt Fotografi mod Solen; det er svært at skelne fjerne Ting, og det er lettere for den forfulgte at faa Øje paa dig, naar Solen beskiner dig. Dette siges paa Trods af, at det er lettere at se et Spor, naar man ser mod Solen og derved faar Skyggen i Sporet.

*

Vinden er en af de største Vanskeligheder, og kun lang Erfaring kan lære dig at benytte den. Det er ikke svært at konstatere, hvor Vinden er i Øjeblikket, men man kan aldrig være sikker paa, at den vil blive der. Er du i Vindsiden af dit „Vildt“, er der 10 mod 1 Chance for at blive opdaget. Det vil løbe sin Vej længe før, du er fremme ved det, hvis det da ikke er et Menneske. Dyrs Lugtesans er langt finere udviklet end vor. Man siger, at en Elefant kan vjere et Menneske 700 m borte, medens et Menneske vil have svært

FØDSELSDAGSGAVEN TIL B.-P.

En Side af Adressen med den berømte Port fra den danske Lejr i Arrowe Park 1929 og en Mængde udmærkede Drengenhoveder. Fotografierne er taget af Cai de Cros Dich.

K. F. U. M.-Spejderne i Danmark og Det Danske Spejderkorps gav i Fællesskab Verdensspejderchefen en meget smuk Mappe med Fotografier af danske Drengene, Tegninger — og mange hjertelige Fødselsdagshilsner. Her er et Fotografi af Gaven (Siden med Drengebillederne).

B.-P. har sendt os en saalydende Tak:

My dear Carstensen,

I want to express my sincere thanks to your two Danish Associations of Scouts for the beautiful present which reached me on my birthday at the hands of Mr. Kaj Lundby.

I appreciate very warmly not only the gift for its intense interest and artistic merits, but more especially the good Scout feeling which prompted this joint gift to us on our joint birthday.

Will you kindly express to one and all my very sincere thanks, together with my best wishes for Good Camping?

Yours sincerely,

Basen Powell & Blum

ved at lugte en Elefant 70 m. Og det skønt Elefantens Lugt er langt mere gennemtrængende.

En erfaren Opdagelsesrejsende skrev i et Brev: „Husk, at du lugter nederdrægtigt! Vinden, som blæser forbi dig, eller noget, du har rørt ved, bærer en Stank med sig, som Dyrene flygter for som for Pesten. Har du rørt ved noget, kan det lugtes Uger efter. Sneglen efterlader et Spor af Slim. Husk paa, at du gør noget lignende, idet du efterlader en Række af lugtende Pletter, som enhver Dyresnude kender og hader.“

*

Naar man er ude i Terrænet, skal man ikke skynde sig afsted; ca. 1 km i Timen er passende. Ørerne maa hele Tiden være paa Vagt, Øjnene i Bevægelse; spejde fjernt og nær, til begge Sider, oppe og nede. De skal ikke alene se paa Træer og Buske, men igennem og bagved.

(Ved „Kid“.)

LIDT WOODCRAFT.

Nu begynder Glasaalene at klatre.

Fra Aalens Ynglepladser i Atlanterhavet er Aaleynghen i mægtige Stimer paa Vej mod vore ferske Vande, hvor Aalene vil æde sig store og fede. Fra April og til hen paa Sommeren søger de smaa Glasaal, der har en Længde af 6—7 Centimeter, op ad Aaerne. Ved de gamle Vandmøller kan man se dem, ofte i hundredvis, sno sig op ad de fugtige, mosgroede Stigbord. Ved de moderne Stemmeværker kan Glasaalene ikke komme over de glatte Betonsider, men her er der opsat Aalepas, d. v. s. Trærender eller Traadvæv med Træuld, hvorigennem der ledes Vand, og ad denne Vej kan de smaa Aal bugte sig frem.

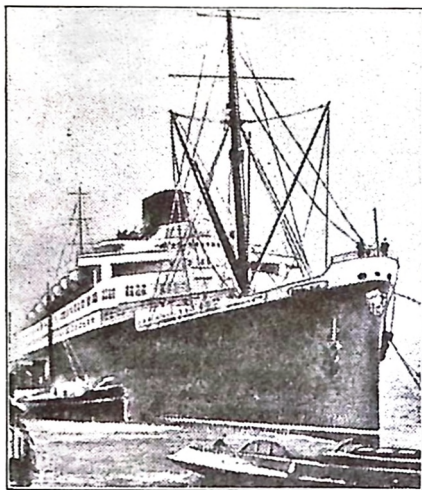
Du kan faa Fornøjelse af at tage et Par Glasaal med hjem og holde dem i Akvarium. De behøver ikke meget Føde, blot af og til ganske smaa Orme eller andet Kødmas.

Raabukken fejrer.

Raabukken har fældet Takkerne i November, nu er de nye udvokset, og Bukken fejrer dem i denne Tid mod unge Træer, d. v. s. den gnider den tørre Hud af den forbenede Tak. Naar du finder et ungt Træ, hvis Bark er flaaet i lange Trævler, véd du altsaa, Raabukken har været der.

BRAND OM BORD!

Naar Katastrofen rammer Oceanflyveren.

En moderne Amerikabaad.

MED EN FART af sytten Knob i Timen haster Passagerdamperen frem gennem Mørket. Alle Lys i Saloner og paa Promenadedæk er slukket, og Passagererne ligger roligt slumrende i Kahytterne agterude, medens Mandskabet forude lige er vendt tilbage til Fri-vagt. Paa Kommandobroen gaar den vagthavende Officer frem og tilbage med Hænderne paa Ryggen og retter af og til et Par Ord til Kvartermesteren, som med Øjet fæstet skiftevis paa Mørket derude og Kompasset foran sig med hele sin Høre- og Synssans lysvaagen passer sin ansvarsfulde Post.

Alt er roligt, kun de lange Dønninger ude fra Havet høres, naar et pludseligt Vindstød forgæves prøver at oprøre det; man har lige telefoneret ned paa Agterpuppen, Vagten der har aflæst Loguret og meldt „Alt vel“.

Nede paa Mellemdækket er den afløste Kvartermester paa Vej til sit Lukaf, da han med ét bliver skræmt af et prædøvende Brøl, fortsat af en gennemtrængende Ringen overalt paa Skibet. Han ved øjeblikkelig, hvad det betyder; alle ved det:

„BRAND OM BORD!“

I ét Nu bliver den før saa uddøde Passagerdamper som levende. Folk myldrer halvt paa-

klædte ud fra Kahytterne, slæbende deres allernødvendigste Ejendele med sig

„Hvor brænder det?“

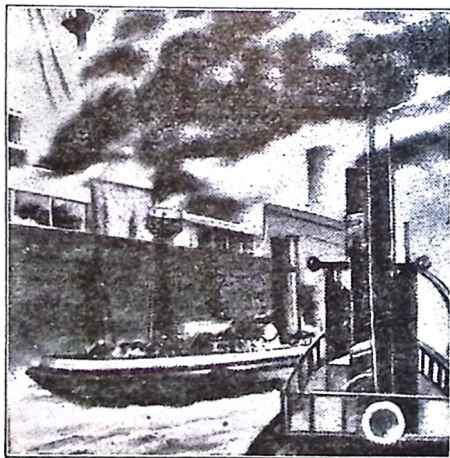
Ingen svarer. Man er begyndt at mærke denne sviende Fornemmelse af Røg i Næseborene og styrter nu, drevet af en panisk Rædsel i Retning af de Pile, der er anbragt overalt paa Gangene, op mod Dækket.

Kaptajnen har selv taget Kommandoen. Han ved, hvad det gælder; det store Skib, hvis dyrebare Last er betroet i hans Hænder, vil, hvis hans dygtige Mandskab ikke faar Bugt med Ilden, blive en hjælpeløs Kastebold mellem de to frygtelige Elementer, Ilden og Vandet.

Men han stoler paa sine Folk. Officererne har han øjeblikkelig fordelt, Mandskabet er ved det første Signal styrtet til Vandslangerne, Maskinen har sat Højtryk paa Slukningstankene, og Vandet fosser ud over de brændende Pakkasser, fra hvilke Luerne slikker højt i Vejret og belyser 4. Overdæk med et fantastisk flakkende Skær

Det er paa 4. Underdæk, Ilden er opstaaet, og lige derunder ligger Skibets Last af Bomuld

De første Passagerer er naaet op paa Dækket

Branden raser om Bord.

og ser det rødgule Lueskær. Synet fylder dem med en unævnelig Rædsel, som hurtigt forplanter sig til de øvrige. Midt for hele Klyngen duk-

(Fortsættes Side 11.)

PATRULJEDYRENE

KRONHJORTEN

H VEM vil bestride Kronhjortens Ret til at kaldes Skovens Konge? Næppe den, der har set det stolte Dyr i sit Rige. En enevældig og stolt Hersker. — Men ak, vor demokratiske Tidsalder er ikke god for Konger, og Kronhjortens Regimente er i snart alle danske Skove en Saga blot. Kun i Dyrehaven, Rold og Frijsenborg Skove findes de i nogenlunde stort Antal, skønt de i de gode, gamle Dage vrimlede overalt, hvor Skovene var af tilstrækkelig Størrelse. — Dens Trivsel dengang beroede paa den Omstændighed, at Jorden var samlet under de store Godser, der ejedes af Adelen og Kronen, medens Jordbruget blev passet af Fæstebønder. De høje Herrer interesserede sig mere for Jagt end for Agerbrug og gjorde alt for at ophjælpe en stor Vildtbestand, — at den ødelagde Bøndernes Marker, brød de sig fejl om.

Det var en utrolig Mængde Krondyr, der blev nedlagt paa Jagter dengang, men trods det tog Bestanden stærkt til, og først med den forpøgede Interesse for Landbruget i Forbindelse med Fæstegaardenes Overgang til Selveje i Begyndelsen af forrige Aarhundrede gjordes Begyndelsen til den Udryddelseskampagne, der i Virkeligheden har været ført mod disse stolte, men for Landbruget yderst skadelige Dyr.

Kronhjorten er et stort, overordentlig elegant bygget Dyr med stolt Rejsning, trind, velbygget Krop og slanke Ben. Hjorten er om Sommeren nærmest kastaniebrun, om Vinteren graabrun; den noget mindre Hind er lysere i Farven.

Hjorteslægtenes Særkende, Takkerne, er hos Kronhjorten udviklet til stor Fuldkommenhed. Kun Hannen bærer denne stolte og mærkværdige Krone. Man maa forundres over det Fænomen, at der hvert Aar, fra et Par smaa Bentappe paa Hjortens Pandeskal, vokser en saa kompliceret Indretning frem. Udviklingen er denne: Fra de smaa Bentappe, „Rosenstokken“, vokser Takkerne frem, som var de to smaa Træer, der skyder op og forgrener sig. Under Væksten er de bløde og

beklædt med en fløjlsagtig Hud og stærkt forsynet med Blodkar, der fører Næring til. Efter 10—12 Ugers Forløb afsluttes Væksten, den bløde Substans omdannes til Ben, og Huden henhænger og løsner sig. Ofte „fejes“ den af paa Træstammer og Grene, der lider meget under den ublide Behandling. Dette sker hen paa Sommeren, og Takkerne beholdes Efteraaret igennem, men falder saa af i Løbet af Vinteren. Det turde vel nok være mærkværdigt, at Hjortens Organisme

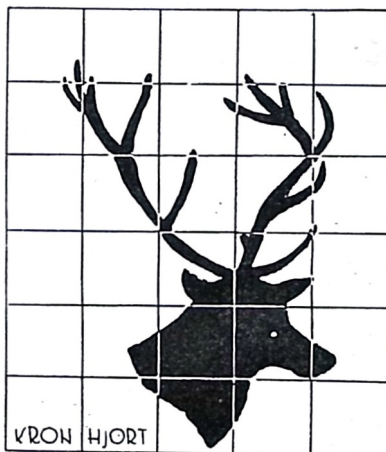
hvert Aar skal præstere denne Kraftanstrengelse at frembringe op til 15 kg Ben, for faa Maaneder derefter at miste hele Stadsen. Og tænk paa, hvor besværligt det maa være at passe paa de voksende Takker, der tager Skade af de mindste Stød, eller bære de færdige — det maa lette gevaldig, naar de falder af, men Hjorten er vist alligevel ikke stolt i det Øjeblik.

Det første Aar bliver det kun til to smaa, ugrenede Spidser (en „Spidshjort“), det næste gafler de sig (en „Gaffelhjort“), tredje Aar kommer der endnu en Gren (en „Sexender“), og saa

fremdeles en ny Gren paa hver Tak hvert Aar — saadan lyder i det mindste Teorien, men det passer dog langt fra altid; der bliver ofte Underskud i „Enderne“, eller der kan komme flere Grene paa den ene end paa den anden Tak. En 18-Ender er ikke ualmindelig f. Eks. i Dyrehaven. (Ulige 18-Ender kalder man en Hjort med 9 Grene paa den ene, 8 paa den anden Tak).

Kronhjorten er selskabelige og færdes helst i Flok, dog saaledes, at Hinderne med de umyndige Børn, Kalvene, danner een Flok, Hjortene en anden. Helt gamle Hjorte har i Reglen Eneboertilbøjeligheder. Dog, i Oktober forandres Billedet, da indtræffer Parringstiden, Brunsttiden, og saa ser man de stærkere Hjorte samle sig et Harem af Hinder, mens Rivalerne udskæts med høje og vilde Brøl. Voldsomme Kampe udkæmpes, Takker klasker mod Takker, de kæmpende stønner, og Hinderne ser beundrende til. Den stærkeres Ret gælder ubetinget.

(Fortsættes Side 17.)

DE DANSKE SØSPEJDERE

I Aar er det 20 Aar siden, Kaptajn K. V. Høyer startede Søspejderbevægelsen herhjemme. Jubilæet skal fejres ved, at der slaas et Slag, for at faa Søspejderbevægelsen endnu mere udbredt herhjemme. Det første, der sker i den Retning,

Om Bord.

er, at vi fra den 1. April i Aar ophæver Søspejderdivisionen!

Den omvendte Verden, ikke sandt? Nej, slet ikke. Sagen er den, at vore Søspejdertrope ude i Provinsen nu gaar ind i de lokale Divisioner for at danne de Kerner, hvorom nye Søspejdertrope kan opstaa. Vi skulde gerne derhen, at der blev en Søspejdertrop i enhver dansk Havneby, og at ca. en Trediedel af hver Divisions Trope var Søspejdertrope.

Dette kan naas paa to Maader. For det første gælder det om at faa startet helt nye Trope, særlig (selvfølgelig) i de Byer, hvor der i Forvejen ikke er nogen Spejdertrop. Og for det andet ved at Spejdere, der hidtil har helliget sig Landspejdersporten, gaar i Lag med Søspejdersporten.

Derfor er der nu blevet givet Adgang for enkelte Patruljer i Landspejdertrope til at drive Søspejlersport, forudsat selvfølgelig, at Tropsraadet gaar med til det. Og det gør Tropsraadet ikke, med mindre der kan findes en søkyndig Mand til at tage sig af den Side af Sagen. Men jeg kan ikke tænke mig, at en Trop i en Søkbastad ikke har mindst een Spejder, der har en Onkel, der kender en Mand, der har en Broder osv. osv., der vil være villig til at hjælpe Troppen med det sømandsmæssige eller til at gaa i Gang med at starte en Søspejdertrop.

Fremstødet den 1. April bestaar nu ikke alene i Divisionens Ophævelse. Søspejderprøverne er blevet lavet om, saaledes at Spejderprøven er fælles for alle, saavel Land- som Søspejdere. Saa har

vi faaet anden og første Klasses Søspejdere, der meget nær svarer til anden og første Klasses Landspejdere. Naar man har taget tre Søspejderduelighedstegn, faar man en blaa Baadsmandsnør. Og saa er det blevet bestemt, at Uniformen efter Troppens Valg kan være blaa Bluse (ligesom vi havde før) eller Sweater (ligesom Engländerne har det).

Skal der startes en Søspejdertrop i jeres By, er det jo klart, at I og jeres Tropsraad maa hjælpe den paa Gled. At starte en ny Trop er ikke altid lige let, og en Søspejdertrop skal jo baade startes spejdermæssigt og shipshape. I maa hjælpe den med Raad og Daad, saa den kommer i Gang paa den rigtige Maade. Og hvis en Landspejdertrop eller -patrulje vil til at give sig af med Søspejdersport, maa der ogsaa tages fat rigtigt fra Begyndelsen. Og det vil sige, at man skal begynde smaa. Det er set før, at en nystartet Søspejdertrop er slaet alt for stort op med Station, Sejlfartøj, Rofartøjer o. s. v. Inden der var gaaet lang Tid, gabte den Trop Kæberne af Led over en Bid, den ikke kunde magte, og døde. Landets bedste Søspejdertrop i Øjeblikket, Aalborg, ejede ikke et Fartøj de første to Aar. Nu har de foruden Rofartøjer og Kajakker et Sejlfartøj til hver af de fire Patruljer. Kig efter i S. M. for Januar 1930 og se, hvorledes de bar sig ad. Selv om deres Fremgangsmaade ikke er den eneste, der duer, er den en af de rigtige.

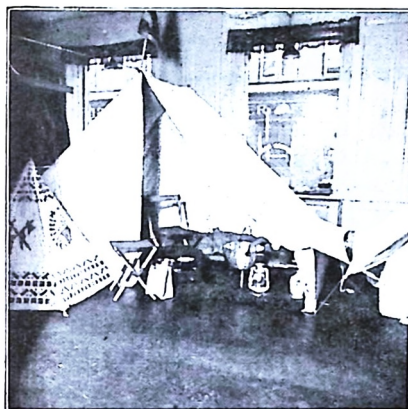
Vi i den gamle Søspejderdivision haaber, at den nye Ordning maa give Stødet til fortsat Frem-

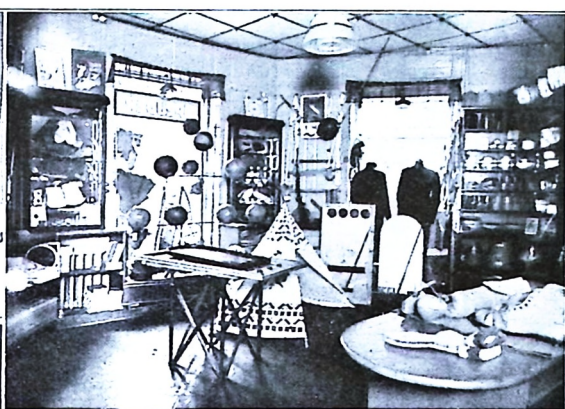
Søspejderne kan ogsaa færdes paa Landjorden.

gang for Søspejdersagen herhjemme, saaledes at det gamle Ord om Dansken, der plasker husvant til Søs, maa faa endnu større Gyldighed end hidtil.

Niels Brammer.

Lejrafdelingen.

"Sportsafdelingen.

Spejder-Munderings-Magasinet, Aktieselskab, er som bekendt flyttet fra Landemærket til Skindergade (Nr. 27), hvor det har faaet større og smukkere Lokaler. Det er en Fornøjelse at besøge Munderings-Magasinet, hvor Spejdersager og Sportsrekvisitter af enhver Art er udstillet paa en saadan Maade (man har Lov til at rode i det altsammen), at man ønsker, at man havde Raad til at købe det hele.

Feldbeck-Christensen er forøvrigt blevet afløst som Forretningsfører af den gamle, vel-

tjente K. F. U. M.-Spejderfører, Olaf W. Pedersen, — der er Ekspert ikke mindst paa Teltomraadet. Han har indrettet en særlig Afdeling, hvor man kan se de forskellige Telttyper rejst, og hvor man, uanset om man vil købe et Telt eller ej, kan faa al mulig Raad og Vejledning m. H. t. Telte og Materiel.

Korpsets Spejdere kan sikkert være tjent saavel med Munderings-Magasinet's nye Lokaler som den ny Leder. □

(Fortsat fra Side 8.)

ker pludselig en Officer op. Hans Stemme runger ud over de sanseløst forvirrede Masser; han maa berolige dem; han ved det; alt afhænger af, at han faar bragt dem alle fuldkommen til Ro, inden der opstaar Panik. Hans Stemme lyder rolig, men hans Sind er i voldsomt Oprør. Han kender den overhængende Fare; æder Ilden sig igennem den tynde Dørk mellem Underdækket og Lastrummet, maa man gaa i Baadene; han afventer kun Kaptajnens Ordre, staar her saa tilsyneladende rolig, fordi han skal være rolig.

Det er ikke et Øjeblik for tidligt; thi i det samme kommer Kaptajnens Ordre: „Ild i Lasten! Tør ikke stole paa Jernskodderne! I Baadene!”

Saa hastigt det er Officeren muligt, gør han Passagererne forstaaeligt, at det bliver nødvendigt for en Sikkerheds Skyld at ty til Baadene; han mærker, de hører ham, forstaar ham og vil adlyde ham, da han dernæst befaler dem straks

— hurtigt, men roligt — at begive sig til de Baade, de hører hjemme i, og paa Vejen tage Redningsbælter med

Oppe paa Baadedækket staar Flertallet af den menige Besætning allerede ved Baadene. Vinden er begyndt at rejse sig; Baadene kan ikke sættes ud til Luvart Hurtig bemandes alle de yderste Baade i Læ, de sættes ud, Daviderne svinger knirkende tilbage, griber det næste Sæt Baade, Manøvren gentages snart er der kun Baadene yderst til Luvart tilbage.

Oppe paa Radiostationen sidder Telegrafisten med Telefonen for Ørene og lyner ud i Rummet sit „S. O. S. — S. O. S.”

Agterenden er begyndt at synke. De tykke Jernskodder har ikke kunnet modstaa Ildens Favntag. Kaptajnen kaster fra Baadedækket et sidste Blik ud over det synkende Skib, lader Telegrafisten gaa om Bord før sig og indtager selv som den sidste med Skibspapirerne hos sig i en vandtæt Kasse sin Plads i den sidste Baad.

(Fortsættes Side 17.)

DANMARKS største STAFETLØB

fremragende Spejdere paa Jamboreeholdet i 1920 i London. Han var med til at tage Verdensmesterskabet hjem for det danske Hold. Lillebæltsoverfarten pusler vi lidt med endnu, men vær ikke bange, den Sag skal nok blive løst paa bedste Maade ved et hurtigtgaaende Fartøj af en eller anden Art.

Men hvornaar kan vi vente Opløbet i København? Skal vi regne med 3—4 eller 5 Minutter for hver løbet Kilometer? I forstaa sikkert Vigtigheden af at regne med et nogenlunde rigtigt Tal, idet ét Minut for meget beregnet til en af Siderne virker som ca. 500 Minutter paa hele Løbetiden eller ca. 8 Timer.

Naa, helt uden Erfaringer er vi nu ikke, takket være 1. Københavns Division og 3. Randers Trop, der har opgivet os en Prøve paa Løbetiden til Brug for en grovere Beregning. Men vi maa være endnu sikrere, og derfor vil de udtagne Stafetter snart gennem Division og Trop faa Opfordring til hver især at løbe en Kilometer og indsende Tiderne, — men herom nærmere gennem jeres Førere.

Et er imidlertid sikkert. Hver den, der udtages til B.-P.-Stafet og fuldender sit Løb, vil som Minde om Danmarks største Stafetløb modtage en Bælteplade som vist paa denne Side. — Der er ikke længe, til Spejderkæden fra Skagen til København skal spændes.

Jens Hvass.

Hvormange
Minutter varer
Løbet?

I Forbindelse med Stafetløbet arrangerer vi en spændende Præmiekonkurrence. Det gælder om at udregne den nøjagtige Tid for det samlede Løb fra Skagen og til København. Som Præmie har Lembeckes Friluftsudstyr udsat en flot Foldekajak. — Det bliver slet ikke saa let at finde det rigtige Tal, da der er mange

*Hvem bliver B.-P.-Stafetter?
Læs om Spejdernes Magasins Konkurrence.*

Hvor hurtigt mon Spejderne kan klare det Job ?

deltagende Spejdere, den omtrentlige Tid Overfarterne kan ventes at tage og lignende Forhold, som kan faa Indflydelse paa Udregningen. Disse Oplysninger maa I selv skaffe jer ved at følge med i, hvad Aviserne fortæller om Løbet.

Løbetiden udregnes i Minutter fra det Øjeblik, der startes fra Skagen, og til det Øjeblik, da den sidste Spejder passerer Maallinien i København. Den Tid, Overfarterne tager, maa altsaa medregnes. Til Overfarterne maa vi knytte de Oplysninger, at den over Lillebælt antagelig sker med Chriscraft, den over Storebælt med Flyvemaskine. Kun i Tilfælde af Taage vil Flyveren ikke kunne paatage sig at bringe Hornet over Storebælt, og hvis dette noget usandsynlige Tilfælde indtræffer, vil Hornet blive bragt over med hurtiggaaende Baad. Da dette imidlertid vil forlænge

Tiden for Løbet, beregner vi det saaledes, at den Tid, Baaden bruger mere end Flyvemaskinen til Overfarten, lægges til samtlige Løsnings Minutantal. Det faar altsaa

ingen Indflydelse paa jeres Chancer i Konkurrencen, om Overfarten sker paa den ene eller anden Maade. I skal blot udregne Tiden, som I mener, Løbet vil tage, hvis det bliver Flyvemaskinen, der besørger Overfarten. — Naar I nu har regnet Resultatet ud efter mange Beregninger og efter at I har ladet alle de Kammerater, I har, løbe en Kilometer, for derved bedre at vide, hvor længe Spejderne vil være om det, skriver I Løsningen paa et Stykke Papir og paafører Navn og Adresse samt Trop. Dette Stykke Papir lægger I i en Konvolut, som I sender til Det Danske

Ting, der skal tages Hensyn til, og de fleste af dem skal I selv finde ud af. Aviserne vil i Tiden, inden Løbet finder Sted, bringe en Del Oplysninger om de forskellige Forhold angaaende det nøjagtige Sted for Start og Opløb, det nøjagtige Kilometerantal, det nøjagtige Antal

Spejderkorps, Studiestræde 30, København K., og øverst i Konvoluttens venstre Hjørne skriver I „Ska-gensløbet“. Og saa er der kun tilbage at afvente Resultatet i Spænding.

Hver Spejder kan kun indsende een Løsning og det skal være inden den 20. April Kl. 12 Formiddag. Løsninger, som indleveres efter den Tid, tæller ikke med i Konkurrencen.

Konkurrencemanden.

Verdensspejderchefen meget
interesseret i Løbet.

Lord Baden-Powell har i et Brev til Korpsset givet Udtryk for sin store Sympati for de danske Spejdere, som han jo har kendt i mange Aar. Allerede da B.-P. i Aaret 1912 besøgte København og overværede en stor Parade, som afholdtes for ham ude i Dyrehaven, hvor de københavnske Dreng- og Pigespejdere laa i Lejr, udtalte han, at Danmark var et af de Lande, hvor Bevægelsen havde faaet bedst Form, hvor „Spejderaan-den“ var mest levende. Formodentlig byggede han denne Anskuelse ikke alene paa, hvad han havde set til de danske Dreng, men nok saa meget paa, hvad han kendte til den daværende Spejderchef, Ritmester Lembcke og hans Arbejde for Spejderkorpsen. — Senere har B.-P. mødt danske Spejdere i London i 1920, i Ermelunden 1924 og i Arrowe Park 1929. Det var jo ikke tilfældigt, at den 2. Jamboree blev henlagt til Danmark. Grunden var den, at Baden-Powell regnede med, at vi kunde vise Udlændingene god Spejdersport.

— Det er ikke mærkeligt, at B.-P. nu venter et meget fint Resultat af Stafetløbet.

T. C.

Præmien.

DE SPØRGSMÅAL er der mange, der i disse Dage har stillet sig selv, naar Talen faldt paa — som et af Dagbladene skriver — Danmarks største Stafetløb. Vi er stillet overfor den Opgave at bringe Baden-Powells Gave saa hurtigt som muligt fra Skagen til København, og det kræves, at hele Strækningen skal løbes af vore Spejdere.

Der lægges derved et vist Ansvar over paa hver enkelt af de 500 Spejdere, der udtages til B.-P.-Stafetter, hver eneste een er med til at bestemme den samlede Løbetid, om Gætningen af hvilken ikke blot Spejdernes Magasin, men ogsaa Dagbladet B. T. i København har udskrevet en Konkurrence blandt Læserne Landt over.

Vi kan derfor ganske sikkert gaa ud fra, at det bliver 500 af vore første Klasses Folk, der i Bededagsferien, Dag og Nat, i Regn og Sol, vil tilbagelægge Vejen fra Grenens yderste Spids til Raadhuspladsen i København. Storebæltsoverfarten er forsaavidt i Orden. Vi har faaet bestemt Løfte om, at den gamle Horsensspejder Henry Wittrup, der for Tiden er indkaldt ved Flyvevæsenet, skal ligge klar med sin Maskine i Nærheden af Nyborg og en Gang i Løbet Søndag Formiddag den 24. April sætte over Bæltet, efter at en fynsk Spejder i drønende Trav har bragt ham Koodohornet.

Om Wittrup blot dette. Han var en af de mest

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jorgensen.

IV. En ordentlig Omgang.

Da Sam naaede Huset, hvor Bertil Briggs boede, løb han om til Bagsiden og henad Havegangen. I Lyset fra et Vindu saa han noget hvidt ligge i et Blomsterbed. Han tog det op; det var et stort Æbleskrog. Han bankede paa Køkkendøren, som blev aabnet af Fru Briggs.

„Kan jeg faa Lov at tale med Bertil!“

„Nej, du kan ikke,“ sagde Fru Briggs meget kort for Hovedet og skulde til at lukke Døren; men Sam satte Foden imellem.

„Jeg gaar i Skole med Bertil; jeg skal spørge ham om noget.“

„Det kan du ikke komme til,“ svarede Fru Briggs. „Han er ikke hjemme.“

Sam trak Foden til sig, og Døren lukkedes med et Brag. Men medens han talte, havde han kigget ind og havde set fem mægtige, røde Æbler, der laa paa Tallerkenrækken. De var af samme Slags, som dem fra Kaminhylden i Hulen.

„Har I set noget til Bertil Briggs?“ spurgte han nogle Drengene paa Hjørnet.

„Han er gaaet over paa Fællede.“

Sam løb over Fællede, og paa Halvvejen, hvor det var temmelig mørkt og langt fra Husene, mødte han Bertil, der kom hjem.

„Hvorfor stjal du Lady Bristlebacks Æbler og kastede Skam paa Flokken?“

„Jeg har ikke stjaalet nogle Æbler; og jeg har ikke kastet Skam over din dumme Flok.“

Med en hurtig Bevægelse stak Sam Haanden i Lommen paa Bertils lasede Frakke og tog et stort, rødt Æble frem. Bertil prøvede at løbe, men Sam greb fat i ham og skulde til at give ham den værste Omgang, han nogensinde havde givet i sit Liv.

Bertil prøvede at slaas, men mest prøvede han at slippe væk. Sam var den bedste Bokser i Flokken, og han var ogsaa meget vred; men først og fremmest vidste han, at den eneste Maade at løse Problemet paa, var at klø Bertil; derfor blev han ved at slaa ham saa haardt, han kunde, selv efter at Bertil begyndte at hyle og skrike om Naade, og hans Næse blødte. Til sidst kastede Sam ham til Jorden og lagde sit Knæ paa ham.

„Naa,“ sagde han, „stjal du Æblerne? Sig mig det, eller jeg slaar dig igen.“

„Ja, jeg har stjaalet dem,“ skreg Bertil.

„Gaar du med mig til Lady Bristleback og tilstaar, eller skal du faa to til?“

„Jeg gaar med; slaa mig ikke!“ hulkede Bertil.

Sam løftede ham op, saa han kom til at staa; Bertil prøvede at stikke af, men Sam greb ham og begyndte igen at slaa ham.

„Hold op!“ hylede Bertil.

Sam greb fat i ham med et Ju-jitsutag, som Danny havde lært ham, saa det gjorde ondt, hver Gang han prøvede paa at stikke af, og saa gik de tilbage til Landsbyen. De gik forbi Mops Dør; Sam standsede, bankede paa og raabte: „Mop — kom ud — jeg har fanget Æbletyven!“

Mop kom ud, hans Øjne var røde af Graad, han gik med de andre ud til Indkørslen til „The Tower“.

Mop ringede paa, og Tjeneren lukkede op. Han vilde ikke slippe dem ind, men Sam masede sig forbi ham og slæbte Bertil med ind, hurtig fulgt af Mop. Det straalende Lys blændede dem. Deres Støvler trampede paa det bonede Gulv. Lady Bristleback hørte Støjen og kom ud af sin Dagligstue.

„Hvad,“ sagde hun, „igen disse smaa Tyve!“

„Vi har fanget Tyven,“ sagde Sam, „han er slet ikke Ulveunge. Det er Bertil Briggs, og hans Lommer er fulde af Æbler, og han kommer for at tilstaa, at det er ham, der er Tyven, og ingen af os.“

Sam dykkede ned i Bertils Lommer og trak tre Præmieæbler op. „Tilstaa!“ sagde han barsk til Bertil, „eller jeg og Mop vil klø dig, begge to, naar vi kommer udenfor.“

„Det var mig, der tog dem,“ hulkede Bertil, „det var ikke Ulveungerne.“

„Saa, og hvordan kom du ind,“ spurgte Lady Bristleback strengt.

„Jeg klatrede over Muren, op ad Vedbendstammen og ind gennem Vinduet.“

„Du fortjener en streng Straf,“ sagde Lady Bristleback.

„Jeg har straffet ham meget,“ sagde Sam ventligt; „jeg tror, han har faaet nok; men jeg vilde gerne have, De skulde vide, at det ikke var os, for Ulveunger kan man stole paa, og vi kunde ikke lide, De skulde tro noget andet.“

Han lagde Æblerne paa et lille Bord, og han og Mop hilste. Saa forsvandt de tre Drengene ud i Mørket, mens Lady Bristleback og Tjeneren stod maalløse tilbage.

„Det gør mig ondt, hvis jeg har slaadt for haardt,“ sagde Sam. „Men det var det eneste, der var at gøre, naar jeg skulde redde Flokkens Ære. Her har du en Skilling,“ og han stak et Par Mønter i Haanden paa ham. Saa gik de videre; Sam og Mop talte om den frygtelige Hændelse, og hvorledes de vilde forklare det hele for Flokken og Lærerne.

Ulvne var til Gudstjeneste næste Dag. Ulvene var parat til at afmarchere fra Kirken, og den sædvanlige Skare af Foreldre, Lærere og Bekendte saa til, da Lady Bristleback kom hen til dem.

„Jeg vil gerne gøre en Undskyldning, fordi jeg uretfærdigt har beskyldt Ulvene for at have stjålet mine Æbler. Jeg véd nu, hvem der var Tyven. Jeg véd ogsaa, at man kan stole paa Ulvunger, og at de ikke vil gøre noget, der vil bringe Vanære over Flokken. I maa have Lov at holde Øvelser hver Lørdag paa mine Jorder.“ Hun gik hen til Mop, og — temmelig kejtet — lagde hun en ny Half-crown i hans Haand, medens hendes Chauffør anbragte en uhyre Kurv Æbler foran Flokken.

„Tre Hurraer for Lady Bristleback,“ raabte Sam, da Vognen startede, og Ulvene istemte de tre højeste Hurraer, der nogensinde er blevet raabt af Flokken.

Hele Landsbyen talte om denne Begivenhed ved deres Søndagsmiddag. Lady Bristleback steg flere Kilometer i alles Omdømme; og alle fik at vide, hvad der mentes med „Flokkens Ære“.

Mandag Eftermiddag fulgtes Sam fra Skole med Bertil Briggs, der havde et blaåt Øje og en hoven Læbe. „Gaar du med op og ser vores Flok i Aften? Jeg vil gerne gøre det godt igen for de Prygl, jeg gav dig. Danny siger, du kan blive Spejder, naar han starter en Trop næste Aar.“

Bertil Briggs havde en fornøjelig Aften paa Ulvempødet og besluttede, at han vilde prøve at blive en god Spejder senere.

Hør her Ulve! Hvem samler de første tyve blomstrende Foraarsplanter?

Nu er det snart rigtigt Foraar; Haslen har blomstret, og Pilen staar med Gæslinger langs Hegn og Kær; snart begynder Følfoed, Guldstjerne, Anemone, Bingelurt og Lungeurt at blomstre; og saa myldrer det frem med Blomster i Mark og Skov.

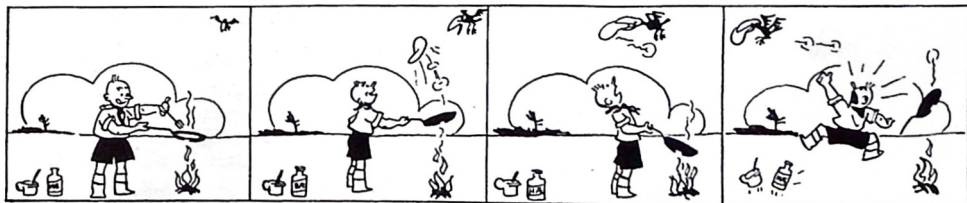
Var det ikke morsomt at samle de 20 første blomstrende Foraarsplanter, presse dem og sætte dem op i et Kladderhefte eller paa løse Stykker Papir?

Send dem saa til den gamle Ulv, Jørgen i Frederiksværk under Adresse Box 23, Frederiksværk inden 15. Maj; de fem bedste vil faa en Præmie, „Den hemmelighedsfulde Landstryger“ (II. Del af Dannybøgerne).

Hvis I vil have Blomsterne tilbage, maa I huske at sende Frimærker til Porto.

En Spejder er Dyrenes Ven.

Valby Spejderne afholdt fornylig en Udstilling i deres Hus paa Gl. Køgevej 40 i Anledning af Troppens 13-aarige Stiftelsesdag. Festen formede sig paa følgende Maade: Da Klokken var 1, traadte alle Spejderne og Ulvene an foran Huset, og Tropsføreren, Edmund Pio Jensen, holdt en lille Tale om Troppens Arbejde i de forløbne Aar. Herefter gav Pio Jensen Ordet til Tropsraadsmedlem, Herr Kaptajn O. Packness, som talte nogle smukke Ord om Spejderarbejdets store Betydning for Ungdommen og sluttede med at indprente, at Sammenhold og Enighed er Grundstenen i alt Arbejde. Derpaa traadte Spejderne af, og der blev aabnet for Udstillingen, som var indrettet i Husets Stueetage. I den store Forsamlingssal var der opstillet lange Borde, hvorpaa Spejderne havde deres forskellige Arbejder udstillet; baade Snedker-, Elektriker- og Metalarbejder var talrigt repræsenteret. Troppens 33 Ulveunger havde hver udstillet et pænt Stykke Kurvemagerarbejde.

Paa Pladsen ved Siden af Huset var der indrettet en Lejr med Telte og alle Slags Lejrarbejder. Udstillingen sluttede ved Femtiden, da de sidste Gæster gik hjem. Alt i alt var det en udmærket Fest.

Divisionerne Frederiksberg og Absalon er for kort Tid siden blevet enige om at slutte sig sammen under Navnet „Frederiksberg—Absalon Division“ med Grosserer Kaj Lundby som Divisionschef. — Paa Billedet ses en Del af Divisionens Spejdere, Førere og Raadsmedlemmer, samlede ved en Parade, hvor den officielle Sammenslutning fandt Sted. Divisionsraadets Formand, Overretssagfører Vogt, taler til Divisionens Spejdere. Paa samme Billede ses Divisionschefen og Ing.

Den nye Frederiksberg-Absalon Division

Ove Holm, der talte ved Paraden og samtidig tildelte Flokførere, Fru Tove Lundby, og Rover Sigurd Lauridsen Korpsets Fortjenstmedalje, samt

Ove Holm, Kaj Lundby og Overretssagfører Vogt, der taler til Spejderne.

forh. Tropsfører Erik Andersen Divisionsmedaljen.

Efter Paraden var der en rask Øvelse, hvor de to tidligere Divisioners Spejdere fik Lejlighed til at lære hinanden at kende.

Aabenraa Kolonnen har taget Afsked med sin Chef, Kolonnechef Simonsen, ved en stor Udstilling. Kl. 2 indlededes Festen med en Parade paa Statsskolens Plads, hvorfra der marcheredes til Udstillingen, der blev aabnet af H. P. Hanssen.

H. P. Hanssen talte om den store Betydning, Kongeaa-Divisionen har haft ved at være med til at slette den unaturlige Grænse, der har eksisteret siden Genforeningen. Samtidig rettede han en særlig Tak til Landsretssagfører P. A. Madvig, der nu træder tilbage som Divisionschef.

Dermed var den lille Aabningshøjtidelighed forbi, og Publikum tog Udstillingen i Øjesyn. Der fandtes en righoldig Samling af Oldtidsminder af pressede Planter, af Gibsaftryk af Dyrespor og meget mere.

Ved Festen om Aftenen overbragte P. A. Madvig en Hilsen fra den nye Divisionschef Will. Nielsen og rettede samtidig en særlig Tak til Simonsen fra Korpset. Derpaa overrakte Madvig ham Korpsets Fortjenstmedalje som Paaskønnelse for hans udmærkede Arbejde som Kolonnechef.

Rektor Mogenssen fremhævede den forstaaende og venlige, men samtidig faste og myndige Maade, hvorpaa Simonsen havde ledet Kolonnen. Rektor takkede for det Arbejde, Simonsen havde udført, og vendte sig derpaa mod den nye Kolonnechef Wive. Vi nærer Tillid til Dem og vil i enhver Henseende yde Dem Støtte. Til Lykke og velkommen. Rektor sluttede med et Leve for Det Danske Spejderkorps.

Man har beregnet, at et Menneske har omtrent 75,000 Haar paa Hovedet.

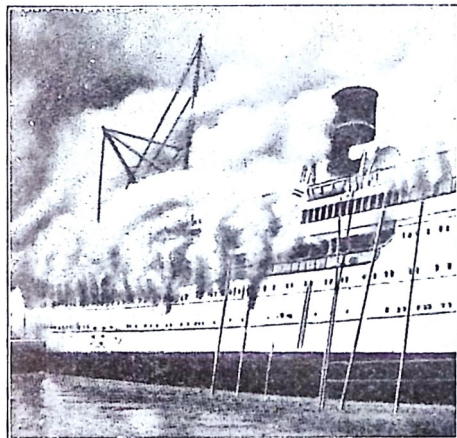
Et fuldvoksnet Menneske har ca. $7\frac{1}{4}$ l Blod, og der findes i Kroppen 213 forskellige Knogler. Tarmenes samlede Længde er 5—6 Gange Menneskets Højde.

Man har fundet Skrivepenne af Rør af samme Model som vore Staalpenne i nogle ægyptiske Grave, der stammer fra ca. 2500 før Kristi.

Brand om Bord.

(Fortsat fra Side 11.)

Det er i yderste Øjeblik. Næppe har det skrøbelige Fartøj sat Kølen i Bølgerne, før der fra den brændende Dampers lyder et frygteligt Brag, der dør bort i en hvirvlende Syden Det var

[[Det stolte Skib brænder.

en af Kedlerne, der eksploderede Flammerne hvirvler op og kaster deres usikre Lys ud over alle de smaa Baade, som skulde blive de mange Menneskers Frelse

— Da en hidkaldt Dampers en halv Time senere kom til og kaster deres usikre Lys ud over alle de smaa Baade, som skulde blive de mange Menneskers Frelse

C. H. Olsen.

The Venture is a new Braille Magazine for Blind Boy Scouts and Girl Guides. The cost of production has been shared by the National Institute for the Blind with the Boy Scouts and Girl Guides Associations. The Institute is responsible for the publication, the magazine being edited on the Guides' side by Miss Joan Robinson, a blind Guider who is a member of the Institute Council, and on the Scouts' side by Mr. W. J. Merridan, Scoutmaster of the 28th Croydon (Royal Normal College for the Blind) Troop. Its sale abroad is being pushed so that it may serve as a link between the blind Scouts and Guides in all countries.

Da Miss Diane Chamberlain, den engelske Premierministers Datter, besøgte Mussolini i Rom, overrakte hun ham som Gave en Skildpadde, paa hvis Ryg Bogstaverne B. M. var indlagt med Ædelstene.

Dyret opholder sig nu i Mussolinis Arbejdsværelse i Palazzo Chigi og befinder sig udmærket dér. De Blade, der endnu tør være en Smule oppositionelle, meddelte Begivenheden under Overskriften: „Det langsomste Dyr i Verden i Palazzo Chigi!“ I Rom gælder Skildpadden ellers i Almindelighed som et lykkebringende Symbol.

Patruljedyrene.

(Fortsat fra Side 9.)

I Maj—Juni føder Hinden paa et godt, skjult Sted een, sjældent to Kalve, der de første Dage er helt ubehjælpomme. Moderen sørger for dem med rørende Omhu.

Kronhjorten er i Besiddelse af meget skarpe Sanser og kan derfor vejre Faren paa lang Afstand. Naar dertil kommer en fænomenal Hurtighed, forstaar man udmærket, at disse Egenskaber gør den skikket til Patruljetotem.

Pas paa, naar I tegner B.-P.s Hjort, at I faar den rigtige Rejsning paa Takkerne.

Redaktøren siger—

I Lejr paa Balkan?

Fra det jugoslaviske Spejderkorps har vi modtaget Indbydelse til at sende en Trop som Deltager i en stor international Lejr, som afholdes fra d. 1.—6. Juli ved Zagreb. Man medbringer selv Lejrmateriel, og Prisen er \$ 2.— pr. Mand for hele Perioden incl. Udflugter m. v. Lejren ligger i en pragtfuld Bjergegn, og der er ikke Tvivl om, at de Spejdere, som maatte være i Stand til at foretage denne lange Rejse, vil faa en Oplevelse langt ud over det almindelige. Selvfølgelig vil det være muligt at arrangere en Tur rundt i Landet. Jernbanerne i Jugoslavien yder Spejdere 50—75 % Rabat.

Alle nærmere Oplysninger faas paa Korpskontoret.

Udenlandske Lejre iøvrigt.

Det viser sig, at der i Aar er meget ringe Interesse for at rejse til Udlandet paa Sommer-tur. Der har nemlig endnu ikke meldt sig Deltagere hverken til Lejren i England, Norge eller Holland. — Det schweiziske Korps arrangerer en Lejr ved Genf 27. Juli—5. Aug., hvortil vi ogsaa har faaet Indbydelse. Prisen for Deltagelse i Lejren er schw. Fr. 21.—, hvortil kommer Rejsen. Nærmere Oplysninger paa Korpskontoret. — Foreløbig Anmeldelse eller Afbud skal snart sendes til de forskellige Korps, saa lysthavende maa skynde sig.

Spejdernes Magasin.

I vil have lagt Mærke til, at baade Marts og April Nummeret kun har haft 24 Sider. Det er fordi, Krisen ogsaa følges af os. Vi har ikke saa mange Annoncer som før. Jeg haaber imidlertid, at det kun er en Overgang, og at vi snart igen er oppe paa de 28—32 Sider.

Spejder som Danmarks-mester.

I Marts-Nummeret af Spejdernes Magasin stod en Notits om en Patruljefører i 1. Vesterbro Trop, Robert Voigt, som var blevet Københavns-mester i Brydning. Jeg kan nu føje en Meddelelse til, der ikke røkker Formodningen om, at Robert Voigt er en Sportsmand i stort Format.

Siden sidst udkomne Nummer af Spejdernes Magasin har han nemlig føjet endnu en fin Sejr til sin Rekordliste, idet han den 28. Februar

vandt Danmarks-mesterskabet i Brydning i Bantamvægt. Det vil nok ikke være sidste Gang, vi hører om Robert.

Morten Jensenius

hedder „den rigtige Jensenius“ Søn, og han er Mester for de fornøjelige Tegninger til Artiklerne om B.-P.-Kurerløbet i sidste og dette Nummer af Spejdernes Magasin. Morten er baade en dygtig Spejder og en habil Tegner. Antagelig vil man ogsaa i Fremtiden kunne se hans „Streg“ i Magasinet.

H. k. H. Prins Gustaf Adolf

af Sverige er blevet Formand for det svenske „Scoutråd“, der er øverste Myndighed for alle svenske Spejdere. Der er i Sverige som her alm. Spejdere og K. F. U. M. Spejdere i hver sit Korps, men de to Organisationer er forenede i et Forbund under „Scoutrådet“. Det er en god og spejdermæssig Ordning.

Dr. A. B. Svojsik,

Spejderchefen i Tjekoslovakiet, er indtraadt i den Internationale Komité i Stedet for den nylig afdøde Père Jacobs.

Pastor Chr. Holt,

den tidligere Korpssekretær for K. F. U. M.-Spejderne, er blevet valgt til Formand for K. F. U. M.-Spejderne i Stedet for Pastor Gunnar Engberg.

Gamle Numre.

Flg. gamle Numre ønskes til Købs: 13. Aarg. April og Maj, 11. Aarg. Okt., Nov. og Decbr. samt Juli og Aug. 1927. De betales med 50 Øre pr. Stk. — En tidligere Spejder ønsker at sælge de 12 første Aargange (komplet) af Nordisk Spejdersport for højeste Bud. Henvendelse til Redaktionen.

Med Spejderhilsen!

Tage.

Det hemmelighedsfulde Signal

Af Niels Meyn.

Andet Kapitel. Ciffer-Skriften.

Der var gaaet en Uge, siden Poul Friis og Karl Bruhn havde faaet Lov til at benytte det gamle Laboratorium paa Fabriksloftet. „Radiospøgeriet“ havde de ikke hørt mere til, og det var vel ogsaa godt, for de havde Brug for al deres Fritid uden unødvendige Forstyrrelser.

Bølgesøgeren var færdig, og skønt den endnu led af adskillige Mangler, var det alligevel et pænt Stykke Arbejde. Karl havde en hjemmelavet Afsender med korte Bølger. Han havde en hel Eftermiddag eksperimenteret med at sende forskellige Signaler af Sted. Han havde skrevet det hele op og sendte Depecherne paa varierende Længder. Det gjaldt da for Poul om at fange Meddelelserne og skrive dem ned. Bagefter sammenlignede man saa, hvad Poul havde fundet, og det viste sig at stemme paa en Prik med Karls Udsendelser.

Bedre Resultat kunde man ikke ønske sig. Men alligevel var de to Drengene ikke helt tilfredse.

„Selvfølgelig er det udmærket, at det lykkes,“ sagde Karl, „men eet er at søge, naar du i Forvejen véd, naar der sendes Meddelelser af Sted, og du véd i hvilken Retning, du skal pejle. I Morgen bærer jeg Apparatet ud et eller andet Sted og siger ikke, naar jeg sender Meddelelser af Sted, saa skal vi se, om det lykkes.“

Eksperimentet blev udført næste Eftermiddag. Poul sad spændt ved sit Apparat, og det lykkedes ham straks at faa fat i forskellige tilsyneladende usammenhængende Ord, som han skrev ned.

En hel Time blev det ved med Afbrydelser. Saa kom der en længere Pause. Men saa viste Apparatet, at der var en ny Meddelelse i Vente. Poul tog Papir og Blyant.

Han saa overrasket op. Det var en dyb, lidt ru Stemme, som talte Tysk. Det kom langsomt og monotont, akkurat som der dikteredes. Poul kom uvilkkaarligt til at tænke paa Meteorologisk Instituts Vejrmedling om Aftenen.

Det var Tal, der blev dikteret. De kom i en ganske bestemt Rækkefølge, som blev gentaget nogle Gange.

Poul skrev ned:

4 — 9 — 8 — 7 — 10 — 1 — 5 — 2 — 6 — 3
— 15 — 13 — 16 — 11 — 17 — 14 — 12 —

Saa satte han sig til at stirre paa de mærkelige Tal. Havde Karl faaet sin store Bror til at dik-

tere for at gøre det sværere? Eller var han henne et Sted, hvor en anden, voksen Mand dikterede for ham? Poul blev lidt gnaven. Det var jo en udtrykkelig Aftale mellem de to, at ingen anden skulde have noget at vide om deres Eksperimenter, før de havde Apparatet saa fuldkomment, som det kunde blive.

Fem Minutter efter kom Karl. „Fik du det hele?“ spurgte han.

„Jo Tak,“ svarede Poul, „men hvem var det, der dikterede Tal paa Tysk til Slut?“

Karl saa forbavset paa ham. „Det véd jeg virkelig ikke,“ svarede han, „jeg har ikke snakket Tysk.“

Poul viste ham Tallene, han havde skrevet ned. „Hvem kan det saa være?“

„Der er vel andre, som har privat Afsender,“ sagde Karl, „det ser mystisk ud. Men maaske er det Eksperimenter fra en eller anden tysk Forsøgsstation.“

Poul lagde Papiret bort. Nu var Spændingen gaaet af det. Og de to Drengene havde travlt med at arbejde med deres Apparat Resten af Aftenen.

Men næste Dag ved samme Tid, da de stod i deres Laboratorium; kom der en ny, mærkelig Meddelelse.

Apparatet begyndte pludselig at gøre Udslag, og saa lød en høj Stemme. Det var Engelsk, der blev talt. Der blev stavet nogle underlige Ord: EPURM — HSAT — RGDTUI — AN.

„Again,“ blev der saa sagt, og atter blev de fire gaadefulde Ord stavet.

Karl tog Blyanten og skrev det ned. Og da Ordene blev sagt for tredje Gang, kunde han kontrollere, at man havde faaet dem skrevet rigtigt ned.

Poul saa paa sit Ur. „Det er nøjagtig samme Tid som i Gaar,“ bemærkede han. Han kastede et Blik paa Apparatets Maaleskive, „og det er den samme Bølgelængde.“

Karl sad lidt og saa paa Papiret. Saa tog han Tallene, som Poul havde skrevet ned den foregaaende Dag. Han talte dem og saa op. „Jeg tror, at de to Signaler staar i Forbindelse med hinanden,“ erklærede han. „Det er mærkeligt, at der er sytten Tal og sytten Bogstaver. Jeg er overbevist om, at det er en Kodeskrift. Bare vi havde Nøglen. Dette her ser spændende ud.“ Han kløede sig bag Øret. Det var gerne Tegn paa, at han spekulerede for Alvor.

„Den ene Depeche er sikkert selve Meddelelsen, og den anden er Nøglen,“ sagde Karl, „bare

man vidste, hvilket System, det er. Jeg er sikker paa, at der skjuler sig en stor Hemmelighed bag dette her."

"Det er bare mærkeligt, at det den ene Dag var en tysk og den anden Dag en engelsk Meddelelse," mente Poul.

Karl nikkede eftertænksomt. "Jeg tror, at det netop betyder, at Meddelelsen er pæredansk. Det er meget snedigt at sende en hemmelig Meddelelse af Sted i to Afdelinger med en Dags Mellemrum. Det er jo kun et rent Tilfælde, at vi fik fat i dem begge. — Jeg har det!" raabte han pludselig.

Poul saa spændt paa ham. "Har du fundet ud af det?"

"Nej, men jeg véd, hvem der kan gøre det. Hr. Frobenius," sagde Karl.

Hr. Frobenius var Matematiklærer paa Skolen. Han var Ekspert i Cifferskrift. Det havde Drengene ofte faaet at fornemme. Det hændte jo, at man i Timerne folte Trang til at sende Meddelelser til hinanden. Det skete ved Hjælp af smaa Sedler, der sattes paa en Krog af en bøjet Knap-penaal og derpaa blev trukket langs en Kineser-traad under Bordene.

Hr. Frobenius havde opdaget det og pludselig ageret Postrøver. Og han havde uden Samvittighed gjort Brud paa Brevhemmeligheden. Resultatet blev en knaldende Lussing til Afsender og Modtager.

Hr. Frobenius var en af de mest afholdte Lærere. Han forstod at blæse Liv i Matematikens tørre Sætninger, og han kunde godt gaa med til en Spøg. Men naar der skete et eller andet, som fortjente Paatale, ordnede han Sagen med det samme med en af sine berømte Lussinger. Den kom lynsnart, og den sad der. Men en Dreng foretrækker som bekendt en paa Kassen fremfor Anmærkninger og sidde over.

Meddelelsen, som han havde opsnappet var nu heller ikke heldig. Den indeholdt en Tegning af Frobenius, udstyret med seks Arme med vældige Hænder, der stak Lussinger ud til seks Dreng. Og saa stod der "Klaskemaskinen — arbejder med seks Hestekræfter. Lussinger uddeles prompt og renligt."

Hr. Frobenius havde leet af Tegningen, men Lussingerne faldt alligevel. Efter Timen havde Poul — som var den ene Modtager — hørt stormende Latter inde paa Lærerværelset, hvor Karikaturen blev vist frem.

Efter den Tid havde man indført Cifferskrift, men hver Gang en Depeche blev opsnappet, tydede Hr. Frobenius den med det samme, og han udtalte sig med overlegen Haan om Forsøgene paa at bevare Hemmeligheder for ham.

Efter den Tid havde man indført Cifferskrift, men hver Gang en Depeche blev opsnappet, tydede Hr. Frobenius den med det samme, og han udtalte sig med overlegen Haan om Forsøgene paa at bevare Hemmeligheder for ham.

BØGER OM OPLEVELSER OG EVENTYR PAA REJSE

Aug. Flores:

"Buenos Aires-New York til Fods"

Fem unge Mennesker i Alderen 16 til 20 Aar startede fra Argentinas Hovedstad med New York som Maal. Kun en af Deltagerne gennemførte Turen Af de øvrige druknede en i en Flod, en anden døde af et Slangebids, og to blev saa medtagne af Sygdom, at de maatte opgive Turen undervejs. Bogen koster Kr. 2.75 hæftet, kartonneret Kr. 3.50.

Augusto Flores.

Fitzhugh Green:

"Martin Johnson"

Martin Johnson, som har udgivet de to prægtige Dyrebøger "Safari" og "Lover", skildres i denne Bog af en af sine nære Venner. Bogen er rigt illustreret. Pris: Kr. 2.75 hæftet, 3.50 kartonneret.

David Binney Putnam:

"Davids Grønlandsfærd"
"Davids Stillehavstogt"

David Putnam, en amerikansk Dreng, har i en ung Alder faaet Lejlighed til at se sig om i Verden, og han fortæller selv meget morsomt om sine Oplevelser i disse to rigt illustrerede Bøger. Kun tolv Aar gammel var han med paa en videnskabelig Ekspedition til Grønland, og Aaret efter paa en lignende Tur til Skildpadderne i Stillehavet.

Kr. 2.75, indb. 3.50.

Robert, David og Douglas:

"Tre Spejdere i Afrika"

De tre amerikanske Spejdere, Doug, Dick og Dave, der har tilbragt en Sommer i Centralafrika paa Safari med Martin og Osa Johnson, fortæller her om denne Rejse og dens mange Oplevelser. Ingen Dreng har set saa meget Vildt, som Doug, Dick og Dave, og faa har haft saa mange mærkelige og spændende Oplevelser. Bogen er illustreret. Kr. 2.75, kart. 3.50.

Dave, Dick og Doug.

Robert, David og Douglas:

"Med Niels Bukh Jorden rundt"

Af Erik Flensted Jensen

Beretningen om den Færd som Niels Bukh med 25 udvalgte Gymnaster foretog Jorden rundt, og som formede sig som et Triumftog for Deltagerne og for det Land, de kom fra. Turen gik over Danzig, gennem Rusland, Mandsjuri, Korea, Japan, Kanada, U.S.A. og England. Værket, der skrives af Erik Flensted Jensen og ledsages af et Forord af Niels Bukh, forsynes med 150 Billeder, udvalgt blandt 1500 Fotografier, optaget af Forfatteren. Udsendelsen sker i 12 ugentlige Hæfter i stort Format à 65 Øre.

GYLDENDAL

Næste Dag i Matematiktimen lød det sædvanlige Bankesignal med en Blyant mod et Blækhush, og straks efter gled et sammenfoldet Papir fra Karls Bord bagud til Poul.

Hr. Frobenius havde hørt Signalet. Han havde gode Øren. „Kom saa herop til mig med det Brev,” sagde han uden at se op fra Protokollen, hvor han netop var ved at skrive en Karakter ind.

Det var et Trick. Han anede ikke, hvem der var Synderen, men han prøvede paa at bluffe. Til hans Glæde lykkedes det. Men han anede blot ikke, at Poul i alle Tilfælde vilde have baaret sig klodset ad, saa Brevet var blevet opsnappet.

Han rejste sig og kom roligt op med Papiret i Haanden. Hr. Frobenius saa paa det, og pludselig kom der en Venstrehaandslussing. Poul tog imod den uden at kny. Han kunde ikke tilbageholde et svagt Smil.

Hr. Frobenius lo. „Saa du har igen lavet Cifferskrift. Lad os nu se, om Hemmeligheden fortjener en til paa Kassen.”

Han saa paa Papiret. Der stod de sytten Tal og de fire gaadefulde Ord. „Det ligner Mesopotamisk,” sagde Hr. Frobenius, „det er vel en af dine sædvanlige Vittigheder. Nu skal vi se at faa den takseret.”

Resten af Timen sad han og grundede, og et Par Syndere, der just ikke var videre forberedte, slap ualmindelig heldigt fra deres mislykkede Operationer med Kridt og Svamp paa den sorte Tavle. Hvorfor skulde en Ligning af n.te Grad ogsaa have hele n Rødder?

Poul og Karl ventede spændt Resten af Dagen. Da Klokken var to, blev de staaende udenfor Skoleporten. Lidt efter kom Matematiklæreren trækkende med sin Cykle. Han nikkede til dem. Idet han sprang op vendte han Hovedet mod dem.

„Jeg skal nok finde ud af det,” sagde han, „vær rolige for det.”

„Han har jo en Gang skrevet en Afhandling om Diplomatiets hemmelige Metoder og løst forskellige Cifferskrifter,” sagde Karl, „nu arbejder han med vor Depeche hele Aftenen. Og selvfølgelig siger han os Resultatet. Det er saamænd ærligt den Lussing værd.”

„Ja Tak, det var ikke dig, der fik den,” sagde Poul.

Næste Morgen i det første Frikvarter kom Hr. Frobenius ud paa Gangen. „Kom lidt her hen,” sagde han til Poul.

„Hvor har du faaet den Ciffermetode fra?” spurgte han, „den var for en Gangs Skyld ikke saa tosset. Det er en Metode, som anvendes meget i tidligere Tid, naar man sendte Statshemmeligheder af Sted. Men hvad er Meningen med det, du skrev.”

„Ja, det véd jeg ikke,” svarede Poul, „det var

en Meddelelse, jeg tilfældigvis fik fat i. Har De fundet ud af det?”

Læreren smilte. „Ja selvfølgelig. Men hvis jeg ikke havde kendt Metoden, saa var det aldrig lykkedes. Se nu her.” Han lagde Papiret i Vinduskarmen og tog en Blyant.

„Se, der er sytten Tal og sytten Bogstaver. Rækkefølgen i Talrækken angiver, hvilket Nummer hvert enkelt Bogstav skal have, se nu bare her. Jeg skriver Tallene og Bogstaverne op under hinanden:

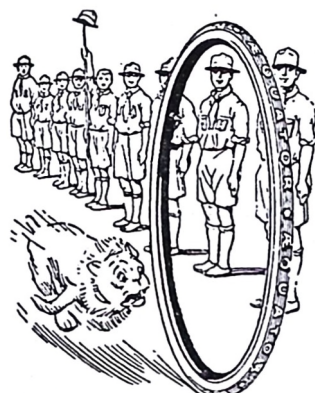
4 9 8 7 10 1 5 2 6 3 15 13 16 11 17 14 12
E P U R / M H S A T / R G D T U I / A N

Tallene ovenover hvert Bogstav angiver, hvilken Plads i Sætningen det paagældende Bogstav skal have. E er altsaa det fjerde Bogstav, P er det niende, U det ottende og saaledes videre. Under 1 staaer H, det er altsaa det første, saa skriver vi det op, under 2 staaer A, under 3 R og saa videre.

Vi faar altsaa følgende Sætning

Harestrup Mandag ti.

Det er ganske lige til, — naar man først har fundet ud af det. Forresten synes jeg, du en anden Gang skulde komme direkte til mig, hvis der er noget, du vil bede mig om at hjælpe dig med. Saa undgaar du at faa en paa Kassen i

Schønning & Arvø's
- **Cykledæk** -
og Slinger
Knapende stærke!

ALLE SPEJDERE
bør selv kopiere Film paa

MERKUR

„Tonafix“

(selvtonende Dagslyspapir).

Det hører med til
Spejderviden.

Billede 6×9 koster mindre end 4 Øre.

A/s VILH. A. MEILSØE
Farveri og kemisk Tøjrensning.

Læssøesgade 17. Telef. Nora 3588.
Jagtvej 19. Telef. Taga 1657.

Spejderne 10 pCt. Rabat.

J. H. HEDEMARK

Boghandel.

Vesterbrogade 20 - Telefon Central 5080.

FRIMÆRKER

Køb! Salg! Bytte!

Forlang Udvalg, som sendes overalt. Meld Dem ind i min Cirkulationsklub eller forlang Cirkulære og læs, hvilke Fordele, Klubben byder paa.

JOHN GOTH

Klosterstræde 15. —: Telef. Byen 1945 x.

Husk Nummer 15!

Tilgift." Han rakte Poul Papiret, og saa gik han ind paa Lærerværelset.

Poul puttede Papiret i sin Lomme. Karl kom straks hen til ham, da han kom ned paa Legepladsen; men Poul vilde ikke ud med Forklaringen. „Vi gemmer den til i Eftermiddag," sagde han, og det lykkedes ikke Karl at faa mere ud af ham.

Sagen var den, at Poul i Fred og Ro vilde spekulere paa Meningen med den mærkelige Meddelelse.

Om Eftermiddagen havde han faaet udtænkt en Løsning. „Jeg tror, jeg har det," sagde han. „Det er ikke Folk, der sender Meddelelser ud for Løjers Skyld. Og deres Hemmelighedsfuldhed og den Omhu, de viser for, at uvedkommende ikke skal faa Færten af det, de har at meddele, siger, at det gælder en Del."

„Men hvad har du saa tænkt dig, at de tre Ord betyder?" spurgte Karl.

„Jeg har tænkt mig, at Harrestrup betyder Mødestedet, og Mødet skal foregaa paa Mandag. Ti betyder Klokken ti, og det er selvfølgelig om Aftenen."

„Harrestrup, hvor er det nu, jeg kender det Navn fra?" spurgte Karl, som ikke var fri for at være imponeret over Pouls Skarpsindighed, men han vilde ikke vise det.

„Harrestrup, det er den lille Aa, som løber fra Damhussøen forbi Hvidovre og ud forbi Flasketroen til Kalvebodstrand," oplyste Poul, der folte sig som en hel Sherlock Holmes.

„Jeg kan regne ud, hvad det hele betyder,"

BI-HONNING, ægte

fineste uforfalsket, tilkendt Guldmedaille, 3 Pd. 3,75, 6 Pd. 7,10, 9 Pd. 10,40, incl. Spand, 18 Pd. portofrit.

Fin gl Mjød 1/2 Fl. 1,90. Sendes overalt.
Honning-Depotet, Nr. Søgade 39. Tlf. C. 8176.

Den billige

LÆDERHANDEL

Nyborggade 6 (Strandvej 4)

Det bedste Læder.

Den billigste Pris.

DUELIGHEDSTEGN

ifølge de nye Spejderprøver
samt alle Grads- og Udmærkel-
sestegn faas nu paa Depotterne.

sagde Karl, som vilde vise, at han ogsaa var skarpsindig, „kan du huske den sidste store Smuglersag. Der var en lang Udtalelse fra Toldvæsenet. Man forklarede, hvordan Smuglerne har deres Metoder. De arrangerer en Affære, som skal lokke Tolderne hen paa et afsides Sted, og imedens man dér gør et Kup og faar en lang Næse — — sidst blev der konfiskeret en hel Masse Dunke, som viste sig at indeholde Vand — saa bringer man de rigtige Dunke i Land et helt andet Sted. Det er det, der skal ske her. Og da man ikke plejer at smugle Sprit i Land ved Dagens Lys, saa betyder Tallet ti altsaa, at det skal ske om Aftenen.“

„Men hvad mener du, vi skal foretage os?“ spurgte Poul.

„Vi skal selvfølgelig derud,“ svarede Karl, „det kunde maaske være rigtigt, om vi lod Meddelelsen gaa videre.“

„Det synes jeg nu ikke,“ sagde Poul, „sæt nu, at det viser sig at være forkert. Vi har regnet ud, hvad det sandsynligvis kan være. Men der er jo ingen Garanti for, at de tre Ord ikke betyder noget helt andet. Der kan jo være taget yderligere Forsigtighedsregler.“

„Det kan der naturligvis,“ indrømmede Karl.

„Nej,“ vedblev Poul, „desuden er det ikke all right at agere Angivere. Vi tager derud og ser, om vi kan opdage noget. Hvis vor Antagelse er rigtig, saa kommer vi ind i et spændende Eventyr. Vi kan jo saa altid senere se, hvad vi videre skal gøre. Vi kører ud en Eftermiddag og ser paa Lokaliteterne. Jeg har engang været derude i Nærheden. Der gaar en smal Vej fra Flaskekroen og over til Lossepladserne og til den lille Aalefiskerby, du véd, den med Husene paa Pæle. Der ligger en lang Baadebro, og dér bor en Del mærkelige Mennesker. Der har været smuglet før, men Tolderne tog haardt fat. Sidste Gang for en Maaned siden arresterede de fire Mænd, som havde et helt Lager i deres Hus. Saa tænker de vel, at foreløbig bliver der ikke smuglet dér, og det har Smuglerne regnet med.“

„Vi skal være forsigtige,“ sagde Karl, „hvis det nu virkelig viser sig at være Smuglere, saa kan det komme til at gaa varmt til.“

„Er du bange?“ spurgte Poul forbavset.

„Nej,“ kom det overbevisende fra Karl, „men det vil jo være det bedste, om vi kan overvære det hele uden at blive set. I Morgen Eftermiddag kører vi derud og lægger en Slagplan. Og kan du ikke indse, hvad det betyder for os, hvis det virkelig er rigtig. Saa faar vor Bølgfanger Værdi. Vi har bevist, hvad den duer til.“ Karl var altid den praktiske, medens Poul tænkte mest paa det spændende i Eventyret.

(Fortsættes).

Bedste Knas fra **Fyns Sukkervarefabrik**
Frederiksborgvej 50. — Tlf. C. 9742.

PERSSONS
•CLICHÉ-ANSTALT•
.... BREDGADE 25. OPG. E. (STANNÆ PASSAGE)
PALE 2646

Optiker Ringlund

38 Frederiksberggade 38
Speciale siden 1901

Briller

Alle moderne, optiske Hjælpmidler.
Zelss Kontaktglas — Klikkerbriller,
Brilleluper — Lysbriller.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

CORT ADELERSGADE 8

H. Halmøe

TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. **6762**

Statsanstalten for Livsforsikring

H. LARSEN

Kolonial — Kaffe — Konserver

VESTERVOLDGADE 104

— Tlf. 5883. —

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Korpsets officielle Formularer.

Tropsmaanedsrappporter	pr. Stk. 6 Øre	Tropskartotek kort	pr. Stk. 5 Øre
Patuljemaanedsrappporter	" " 5 "	Pasansøgningsblanketter	" " 3 "
Førererklæringer	" " 5 "	Passive Medlemskort	" " 3 "
Stambogsblade for Spejdere.	" " 5 "	Optagelsesblanketter for Sp.	" " 7 "
— Ulve	" " 5 "	— Ulve	" " 7 "

==== Formularer faas *kun* paa Depoterne. ====

Fotograf EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Kabinet i Mappe 7,50 Kr.

POUL HOLM

SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
K Ø B E N H A V N K.

— Alt i Sport —
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis,
Svømning, Atletik m. m.
Største Udvalg til billigste Priser.

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.
Daghold og Aftenhold til Præliminærexamen.
Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¹/₄—3).
A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

Rovere!

Tegn Abonnement paa

„Nordisk Spejdersport“

Ny Aargang begynde Januar 1932.
Pris Kr. 3,50 aarligt, frit tilsendt.
Indsend Bestilling til Korpskontoret,
:: Studiestræde 30, København K. ::

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielle Depoter:

A/S. Lembckes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport: (Førerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEXPEDITION: Carl Juel Helmarth,
Kalvebod Brygge 24. Telefon Byen 8630.